

—○○○—

מוסף ראשי
בשני עדים שם
פדיוס לקמן (כריתות
פ'.)
אחד לו ואחד
לה. לקמן לאחר פשמים
(לקמן ד'.)

ולקמא איפכא. כלוקמיה מעיקרא ומ"ט (ה) הדרי נה הא שפיר
מלי לאוקמי מחזי דברי הכל וצריכתא רבנן: לקולא ולחומרא.
מעיקרא אוקימנא לקולא דכשעת וסמך דברי הכל דיה שעתה וצולא
בשעת וסמך פלגי והשתא אוקימנא פלוגתא בשעת וסמך ואיכא
דמחזיר ומטמא לה למפרע ושל
בשעת וסמך ד"ה מטמאה למפרע:
קמי שום תראה. כמו אמר מר:
שום תראה כו'. אלמא דעס דכחמה
טמאה למפרע משום דלשכחן דכו
רבייה טמאה למפרע דשעתא לא הוה
כחמה חמור מרבייה וס"מ דלשה
דס לא וסמך הוא דפלוג רבנן בין
כחמה למרבייה דכחמה מטמאה למפרע
וכרבייה דיה שעתה משום דכרבייה
שלל בשעת וסמך לשכחן טמאה
למפרע: הא שאר נשים שאמרו חכמים
דיין שעתן. כגון ארבע נשים [א] דלא
לשכחן דכו רבייה טמאה למפרע כחמן
נמי איט טמאה למפרע: כחמן כרבייה.
מכאן ואילך טמאות: חרץ מחזיקת
כו'. דאפילו מכאן ולהבא נמי לא וסמך
דאמר כחמן דמסר כחמן כרבייה
דמכאן ולהבא מיהא טמאה היינו
כשהגיע זמנה לראות ולא ראתה:
מלובלבין בדם. ולא ידעה כי אחי
מגופה אי לא: אין חוששין לה.
ואפילו אין לה צמח למות בדשוק של
טמאים לא עברה איכא למימר עברה
ולאו אדעתה דהא גופה אין למות
כל עיקר דכחמן דרבנן יטוה וכו'
גזר רבנן דהגיע זמנה דסמך מלי נה
אלא נה לא גזר הוול ואין נה
דמיס. ולקמן דמסר אחי הוא וזמנה
משיגו ימי הגעורים שהביאה שמי
שערות או צמח ר"ב שנה ויום אחד
ואס"פ שלל הביאה שמי שערות: ומי
אית ליה לרבי חנינא כחם כלל.
בארבע נשים ואפילו מכאן ולהבא:
דמחזיר בכחמים. טפי מברבייה
דראית ארבע נשים הוול ואין דס
מלי נהן אמרין השמא אחי ומי אחי
חזיתיה אלל כחם איכא למימר אי
דקא לחלוק מעיקרא הוה אישכח:
רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר נשים
שאמרו חכמים דיין שעתן כחמן
כרבייה. כלומר נשים שאמרו חכמים
דיין שעתן כחמן כרבייה לעמיה
מכאן ולהבא: יש לה כחם. מכאן
ולהבא אס"פ שלל אחיה ממייה: אינו
ממעט. על ד מעט לעמ ועל
מפקדה לפקדה: שמהומה לביתה.
ממרת לשמ: אחד לו. שמקנה צו
בעמיה: ותחפנה שכבת דור. ואפי'
דלחור תשמיש נמי לא ליהו כפקדה
קמ"ל: ואי בעית אימא. לעולם
חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש
ואס"פ הרי זו כפקדה אלאחר תשמיש
קל. ואס"פ עד שלפי תשמיש למה
החכר ממזימן פתמי קמי ואשמועינן
הנא דממזינין דשי בדקיות אלכרה
רבנן וה"ק ומשמש צדדים כלומר

לפי דין

הנחת הבית

(ה) רש"י ד"ה ולקמא
ו"ט ופ"ט כריתות כ"ה
(ג) ד"ה מלי נה וכו' והרי
זו כפקדה: (ג) חס'
ד"ה סא שאר וכו' וכו'
למזיק לקמן: ג"כ דף
ח': (ו) ד"ה ר"ב וכו'
דכחמן: ר"ב דף
(ה) באר"ה שפסחא מלמ
וקדש למפרע ויטו
לשכחן ששקלול כולל:
(י) באר"ה כחמה כחם
משמש משום:

גליון הש"ס

ותו' ר"ס ה"א ס'
ומה' לפרש ר"ס ס'
פ"י מ"ש רפ"ד דשול:

וברייתא דברי הכל

לגמרי לא אחי כרבנן דלדורה ח"ש' בשעת וסמך נמי

ואס"פ מעיקרא מלי סבר דאמר' איכא ולא אמר' לחומרא ויש לומר

דמעיקרא צרי לאוקמי מחזינן ככ"ע אלל כשהיה בברייתא לא

מלי לאוקמי ככ"ע הדר ביה וקאמר

לחומרא: דהא שאר נשים שאמרו

חכמים דיין שעתן כחמן כרבייה

משמע שיש להחזיר ביה לה וסמך טפי

מכר' נשים ח"ש' ר' דוסא דלמך ביה

לה וסמך דיה שעתה כל שק דלית ליה

בר' נשים וקשה דל"ל לקמן (דף ו'):

דפסקי כרבי אליעזר בר' אחי תשיב

ק' כהדיהו כיון דרבי דוסא סבר

טמיה לא ה"ל למחזר דכה"ל אמרין

(ג) לקמן וי"ל הא דביש לה וסמך כחמה

טמאה למפרע לכו משום דחזיר טפי

מד' נשים אלא משום דגזר בשעת

וסמך אלו שלל בשעת וסמך אס"פ

דבריה לא גזרין: ר"ה היא

דמחזיר בכחמים: פירש' דמחזיר

בכחמים טפי מברבייה ואין נראה

דל"ל מה לו לה"ל להאריך ולומר

דמחזיר בכחמים הוה ליה למחזר ר"מ

הא דתניא וכו' ולא יזכר וכו'

דכחמן (ו) תניא דהוה כחם מקולקל

למינה וברורא דס אינה מקולקלת

למינה אלא שאל תנאים נמי

אחזירו טפי בכחמים מברבייה ואס"פ

דק' ברייתא כר"מ דקמי מטמאה אח

טמיה למפרע ובפרק כל הדין (לקמן)

דף סו' אמרין דוקא ל"מ מטמאה

טמיה למפרע מכל מקום אל

דמקולקלת למינה מיהו אחי ככ"ע

וק' שלח בל סימן (לקמן ט'): תניא

הוהא כחם מטמאה עלמה (ו)

למפרע בקדשים ויטו' לענין מקולקלת

למינה כמו שאפרש שם בפי'

יגדלא לפרש רבי מואר היא דמחזיר

בכחמים שאלו גיל להחזיר בכחמים

טפי מרבנן כדקן פרק בל סימן

(שס"ג): הוהא כחם (ו) משמשין משום

זכר דברי ר"מ וחכמים ואמרין אין

בכחמים משום זכר ואמר' הסמך מלן

חכמים ר' חנניא בן אנטיגנוס דמיקל

יותר בכחמים כדאמרין הא וכו' וכו'

דוכי מחזיר ר"מ כדאמרין לקמן

(דף טו'): גבי אשה שטושה לרכיה

ובפרק כל הדין (לקמן דף י') אמרין

דקא בער [שאל] דקולקל והויא

בדקא וכו' וכו' מלח פלו דס ר"מ

מטמא וחכמים מטמאין ולק' קאמר

הא ר"מ דמחזיר בכחמים ואס"פ

דכפ' האשה (לקמן דף ט'). תניא

האשה חלוקה לנכרית אינה חולה

בנכרית ר"מ אמר חולה נכרית

אלמא מיקל טפי מרבנן צ"ב כדכר

מקומות מחזיר: כ"ה הנשים כחמן

טמאה למפרע ונשים שאמרו כ' - לא

זו אף זו קמי: ר"ה ומשמש:

אף על פי שאמרו דיה שעתה:

השתא מעט לעמ מעמיה:

פירוש ההא מעט לעמ דפשעה ולא דפשעה שחית' כי בדקה

עריבת ומלח טמאה בדקה של להרים דלחור תשמיש מעמיה

דלא מטמאה מעט לעמ כל שק כשדקה שחית' ולא פשעה

כלום דממעט דלא מטמאה משחית:

מסייע

מפקדה

דאחמול דמן ארוך הוא ממעט מפקדה ודעדיס:

מפקדה

כ א מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה ג
פ"ט מהלכות משבט
ומושב הלכה ו:

כא ב מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה
ה פ"ט מהל' משבט
ומושב הלכה ח:

כב ג מ"י פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכה
ה סמך לאין קול פושע
י"ד סימן קל ספיק ב:

כג ד מ"י שם פ"ט
מהלכות אשפות
הלכה ה סמך שם פושע
שם וסימן קל ספיק

כד ה מ"י פ"ט מהל'
משבט ומושב הלכה
ד:

כה ו מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה
ה סמך לאין קול פושע
י"ד סימן קל ספיק ב

כז ז מ"י פ"ט מהלכות
משבט ומושב הלכה
ה:

כח ח מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכה
ה סמך לאין קול פושע
י"ד סימן קל ספיק ב

כט ט מ"י פ"ט מהלכות
משבט ומושב הלכה
ה:

ל

מ

נ

ס

ע

פ

צ

ק

קא

קב

קג

קד

קה

קכ

קכא

קכב

קכג

קכד

קכה

קכז

קכח

קכט

קל

קלא

קלב

קלג

קלד

קלה

קלז

קלח

קלט

קלז

קלח

קלט

קלז

קלח

קלט

קלז

קלח

קלט

קלז

קלח

קלט

קלז

קלח

קלט

קלז

קלח

קלט

קלז

קלח

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones